

Curatoren blazen muziek in Oerol

oerol

Oerol laat muziekpodium De Betonning vullen door 'curatoren' van buiten – muzikanten en andere festivals. Hoe zal dat uitpakken?

Jacob Haagsma

Spinvis, Typhoon, Wende, Colin Benders (Kytteman) en de festivals Into The Great Wide Open, Explore The North en Welcome To The Village vullen elk een of zelfs meer dagen op De Betonning. Zij kiezen de artiesten uit, zij zorgen voor een zekere samenhang – al was het maar omdat die keus uit één specifieke hand komt.

Dat is meer dan luiheid van de kant van Marcel Haug en Harry Hamelink, al jaren de vaste muziekprogrammeurs van Oerol. Met zulke curatoren haal je immers een frisse blik in huis, een andere, persoonlijk en artistiek gekleurde kijk op de materie. En dat is leuk. Bovendien onderhouden alle curatoren nauwe banden met Oerol. De muzikanten onder hen hebben er vaak genoeg opgetreden. Wende Snijders was er al vroeg in haar carrière, met een paar kleine muziektheatervoorstellingen. Typhoon was er ooit de centrale artiest.

Kytteman speelde er in het jaar van zijn doorbraak en daarna ook nog een keer of wat in allerlei contexten. Hij mocht ooit zelfs zijn eigen festival-in-het-festival houden, een 'vrijstaat' in de Nollekes: een grote duinpan temidden van pittoresk groen.

Colin Benders, want hij is de Kytteman, bewaart goede herinneringen aan dat avontuur. Ook al kon hij zelf amper meespelen wegens heftig opspelende tandproblemen. Nooit goed, en zeker niet voor een trompetspelend iemand als hijzelf. „Er was niet eens een idee van een programmering. Echt, we zagen wel wat er ging gebeuren. Er kwamen muzikanten bij elkaar, en die gingen dan improviseren. Sommige bezoekers kwamen elke dag terug, steeds opnieuw kijken wat er nu weer gebeurde. Heel spannend.”

Deze keer pakt hij de zaken wat „georganiseerder” aan. Hij presenteert een stel artiesten uit de stal van Kyttopia, de talentenbroedplaats

die hij, met zijn vader Erik als zakelijk leider, heeft opgezet in Utrecht. „Zo wil ik laten zien en horen wat daar gebeurt. Die mensen proberen ook allerlei dingen uit, en het is goed om dat eens aan de buitenwereld te laten horen. Zodat ze ook kunnen reflecteren op wat ze aan het doen zijn.”

Zelf is Colin niet van plan om mee te spelen. En dat heeft deze keer niets met zijn gebit te maken. „Ik heb wat projecten, maar die zijn echt in een heel pril stadium. Nee, ik ga lekker luisteren.”

Spinvis, ofwel Erik de Jong, doet zelf wel mee met zijn tweedaagse programma, vandaag en zaterdag. „Ja, natuurlijk”, zegt hij, op de boot naar Terschelling. „Het wordt mooi weer, schijnt.” Hij is blij met deze opdracht, die hij heel serieus oppakt. „Voor ik links en rechts mensen ging uitnodigen, heb ik me eerst afgevraagd: wat wil ik hier nou mee zeggen?”

Al associërend, en dat kan hij als geen ander, kwam hij op het volgende uit. „De toekomst. Over 4 seconden is het toekomst, over 400.000 jaar ook. En dartsutensenin bewegen wij ons. De tijd die voor ons ligt, bestaat nog niet. Dat houdt me erg bezig. We hebben allemaal wel plannen voor de toekomst: afstuderen, met pensioen gaan, dat soort zaken, de reddingsboeien in je bestaan. Maar als je straks terugkijkt, blijkt misschien dat je maar heel weinig hebt uitgevoerd van wat je echt van plan was. We zijn allemaal blinddoekt in de mist aan het rondzwalen.”

Dat soort zaken zweefden in zijn achterhoofd, toen hij de mensen uitnodigde voor de dagen die hij gaat vullen. „Ja, het is niet zo strak

natuurlijk. Maar neem nou zo'n Cisco Kid, die heb ik in Parijs ontmoet en daar heb ik goeie gesprekken mee gehad. Freez, rapper uit de Opgezwolle-kiek, ook zoiets. Ik heb zelf wel een idee waarom ik deze mensen heb gevraagd, hoe dat aan elkaar vast zit.”

En wat er precies gaat gebeuren? Dat is voor Spinvis zelf ook nog de vraag. Wellicht op het moment dat u dit leest, is hij druk met 'zijn' artiesten aan het repeteren. „Eens kijken hoe we elkaar kunnen vinden, hoe we kunnen samenwerken en wat ik daaraan kan bijdragen.”

Explore The North en Welcome To The Village, de twee Leeuwarder festivals die grotendeels worden gerund door dezelfde mensen, delen een dag. Welcome To The Village, drie dagen paradijs in de

doet. Dat is ook enigszins het zwaartepunt op deze Oerol-dag. „We willen een van onze goede dingen showen. Dit is een belangrijke pijler onder onze programmering. We willen graag laten zien dat er voor de jeugd van tegenwoordig meer te doen is dan de ballenbak of de glijbaan.”

Zoals een project rond de 3D-printer voor de Vlielandervmbojeugd, enkele jaren geleden. „En die kids worden nu naar de wal gehaald om te laten zien wat die technologie wel niet vermag.” Of Tim Knol, gevierd singer-songwriter, die optreedt met de piepjonge Bente Fokkens, die omhoog kwam borrelend bij Teenage Kicks, het Vlielanderkamp voor aanstormend poptalent.

De curerende bemoeienis van

van All Tomorrow's Parties, gecureerd door favoriete band Belle and Sebastian. Sterker nog, Oerol-muzikman Marcel Haug was er ook bij.

„Dat vonden we helemaal te gek”, zegt Roseboom, „zoiets wilden we ook, op Terschelling. We zijn nog het eiland over geweest, maar het is niet gaan vliegen. Het vlammetje is toen aangestoken, maar het heeft lang op de sluimerstand gestaan.” Tot, in 2009, een eiland verder, Into The Great Wide Open van start ging.

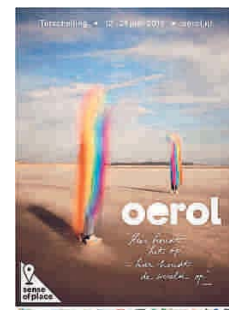
Daar is het filmprogramma een keer opgezet door Tom Barman van dEUS, maar verder is het daar nog niet gekomen. „Programmeren is toch wel een vak, hoor. Bij ons doen we dat met zijn vijven, en ik weet niet of je dat op de schouders van één artiest moet leggen. Maar natuurlijk, een bepaald podium, of een programma-onderdeel, waarom ook niet. We laten ons leiden door waar de geest ons brengt.”

En die geest waait sowieso op Terschelling. Juist daarom leent Oerol zich zo goed voor zo'n opzet, vindt Spinvis. Juist ook vanwege het publiek. Nog steeds vanaf die veerboot: „Zodra die mensen de boot opstappen, begint het experiment. We kunnen een potje breken, niemand zit te wachten op een heel gelijke show. Ze hebben het geduld, en dat is wel een sleutelwoord. En over het algemeen kan er meer, op festivals. Het hoeft niet meer per se van boem boem. Mensen kijken niet meer zo gek op van crossovers en experimenten, ze hebben minder nauw omsloten verwachtingen. Een goede zaak.”

En kijk eens hoeveel garen Oerol daarbij spint.

Typhoon, een van de curatoren van het Oerol-muziekprogramma, bij een eerder optreden op het betreunde Groene Strand.

FOTO ANNE ZORGDRAGER

Oerol Festival, Terschelling, 12-21 juni. www.oerol.nl

“We laten ons leiden door waar de geest ons brengt

Groene Ster, werkt dit jaar ook met inbreng van buiten. De Antwerpse groep dEUS neemt een paar verwante bands mee, en verder worden er programma-onderdelen gevuld door 'scenes' uit plekken als Aarhus en Hamburg. „Het gaat ons niet om de muziekindustrie, maar om muziekgemeenschappen”, zegt Sjoerd Bootsma. „Dat willen we op onze dag op Oerol ook laten zien. Wij zijn de Leeuwarder scene.”

De dag van Into The Great Wide Open wordt ingevuld door Ferry Roseboom, een van de oprichters van dit festival op het buureiland Vlieland, en Eva Laurillard, die daar de kinderprogrammering

Into The Great Wide Open krijgt nog een lading extra bij de wetenschap dat dit festival mee voortkomt uit een poging om een soort All Tomorrow's Parties van de grond te krijgen op Terschelling. Dit Britse festival, in een bungalowpark, was destijds een van de eerste die een hele editie lieten programmeren door een en dezelfde artiest. Het Londense Meltdown doet het ook zo.

Roseboom weet nog dat hij, met een paar vrienden die later ook opdoken in de organisatie van Into The Great Wide Open, afreisde naar The Bowlie Weekender, in 1999 de rechtstreekse, eenmalige voorloper